28/04/2021

Ελευθερία από το μίσος και τις μεταλλάξεις του

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Να ελευθερωθούμε από το μίσος και τις μεταλλάξεις του καλεί μέσα από το φετινό Πασχάλιο μήνυμά του ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος.

“Η Ανάσταση διαλαλεί μια πολυσήμαντη νίκη πάνω στον θάνατο, στους πονηρούς σχεδιασμούς και τα θανατηφόρα πάθη: τον φθόνο, το ψεύδος και κυρίως το μίσος με τις ποικίλες μεταλλάξεις του, τη μνησικακία, την εκδικητικότητα, τη δολιότητα, που παραμένουν ανθεκτικά σε όλες τις εποχές και σε όλες τις κοινωνίες”, τονίζει.

Ο Μακαριώτατος προτρέπει επίσης να προσπαθήσουμε να ειρηνεύουμε προσωπικά, συγχωρώντας ακόμη και αυτούς που μας μισούν, έστω και αν αυτό φαίνεται δύσκολο. “Η Ανάσταση του Χριστού, διακηρύσσοντας τη νίκη της ζωής κατά του θανάτου και όλων των φθοροποιών παθών, μάς καλεί να χαρούμε την απελευθέρωσή μας από τη δυναστεία τους. Και σε ένα κόσμο που σπαράσσεται από θανατηφόρες εχθρότητες και αναλγησία, να γίνουμε αγωνιστές κατά του μίσους και των ποικίλων μεταλλάξεών του. Και να αγωνιζόμαστε με αλύγιστη πίστη, ώστε

να ενισχύεται η ομόνοια, η καταλλαγή, η αγάπη, η ενότητα, η αρμονική συνύπαρξη των ανθρώπων και των λαών”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα
καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει….
καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς,
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει».
(Στιχηρά τοῦ Πάσχα, δοξαστικό)

Ευφρόσυνα η ολόφωτη εορτή του Πάσχα μάς καλεί να λάμψουμε από χαρά, ελευθερωμένοι από την αιχμαλωσία των θανατηφόρων παθών, από κάθε σκοτεινό στοιχείο που κρύβεται στον βυθό του εγώ μας.

Τα γεγονότα της σταυρώσεως του Χριστού δεν σχετίζονται μόνο με φρικτό πόνο, κατάφωρη αδικία, απύθμενη δολιότητα, αλλά κυρίως με ένα αβυσσαλέο μίσος της θρησκευτικής ηγεσίας, που κινητοποίησε μία ανεξέλεγκτη εχθρότητα του όχλου. Όλα, όμως, αυτά ανατράπηκαν **με την Ανάσταση του Χριστού.** Χωρίς εκκωφαντικό θόρυβο, ειρηνικά.

Η Ανάσταση διαλαλεί μια πολυσήμαντη νίκη πάνω στον θάνατο, στους πονηρούς σχεδιασμούς και τα θανατηφόρα πάθη: τον φθόνο, το ψεύδος και κυρίως το μίσος με τις ποικίλες μεταλλάξεις του, τη μνησικακία, την εκδικητικότητα, τη δολιότητα, που παραμένουν ανθεκτικά σε όλες τις εποχές και σε όλες τις κοινωνίες. Το μίσος μολύνει τη ζωή των ανθρώπων στην οικογένεια, στον θρησκευτικό και πολιτικό βίο, στις σχέσεις των εθνών, δημιουργώντας απρόβλεπτες διαμάχες. Και σήμερα, μέσα στη ανησυχητική ατμόσφαιρα που έχει δημιουργήσει η πανδημία, εμφανίζεται συχνά στα διάφορα περιβάλλοντα ένα ιδιότυπο μίσος, με ποικίλες μεταλλάξεις, από τα πιο απλά συμπτώματα–εκνευρισμούς, αντιπάθειες, επιθετικότητες έως τα πιο σοβαρά, πολώσεις, βία και διχόνοιες.

Το αποτελεσματικό εμβόλιο για την αντιμετώπιση του μίσους και των διαφόρων μορφών του μάς το αποκάλυψε ο σταυρωθείς και αναστάς Χριστός: είναι η εκούσια προσφορά συγγνώμης. Στη σύντομη προσευχή, που άφησε στους μαθητές Του, έβαλε στα χείλη όλων των μελών της Εκκλησίας Του μια συμφωνία: «καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ. 6:12). Τονίζοντας το μεγαλείο και την ευρύτητα της αγάπης, που φανέρωσε με τη διδασκαλία και το έργο Του, κήρυξε μια ειρηνική επανάσταση. Κάλεσε όσους τον ακολουθούν να συγχωρούν και να αγαπούν τους εχθρούς τους: *«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,…, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς…» (Ματθ. 5:44).*

Ακόμη, με μια αιφνιδιαστική προειδοποίηση τούς προετοίμασε: *«μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι... ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου» (Λουκ. 6:22).* Και τελικά σφράγισε τη θεμελιώδη αυτή χριστιανική αρχή με την τελευταία δέησή Του πάνω στον Σταυρό: *«Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι» (Λουκ. 23:34).* Η συγχωρητικότητα έκτοτε, έγινε βασικό χρωμόσωμα της ζωής του συνειδητού χριστιανού.

Συνήθως, πολλοί προσπαθούμε να αποφύγουμε αυτή τη βασική ευαγγελική αρχή και εντολή. Επιμένουμε στο δίκαιό μας και επικαλούμεθα την αξιοπρέπειά μας και τον κίνδυνο από εκείνους που μας πολεμούν. Παρά ταύτα, δεν υπάρχει μεγαλύτερη ελευθερία από τη συγχώρηση.

Όμως, δεν είναι αρκετό να ελευθερωθούμε εμείς προσωπικά από τις παρενέργειες του μίσους. Επιβάλλεται να συμβάλλουμε διαρκώς στη μείωση των εντάσεων γύρω μας, στην αποκλιμάκωση των πολώσεων, των συγκρούσεων, των ποικίλων μεταλλάξεων μίσους. **Μακάριοι όσοι κατορθώνουν με τον λόγο και τη ζωή τους να αμβλύνουν διχασμούς, αντιθέσεις, εχθρότητες, καλλιεργώντας τη συμφιλίωση.** Ευλογημένοι όσοι εμπνέονται από τη συγγνώμη, η οποία ανέτειλε από τον τάφο του Χριστού. Εκείνος πρώτος πήρε την πρωτοβουλία να δώσει την ζωή Του «λύτρον αντί πολλών» (Ματθ. 20:28). Αυτοί αναδεικνύονται πράγματι «τέκνα αναστάσεως».

«Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν» με το πασχαλινό φως της αγάπης, που νικά κάθε τύπο μίσους, χαρίζοντάς μας πνευματική ελευθερία. Αυτός ο ύμνος επαναλαμβάνει τα λόγια του αγίου **Γρηγορίου του Θεολόγου,** ο οποίος συμπληρώνει, «τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, καὶ μὴ ὅτι τοῖς δι’ ἀγάπην τι πεποιηκόσιν, ἢ πεπονθόσι· (εκείνους που μας μισούν όχι μόνο εκείνους οι οποίοι από αγάπη μάς έχουν ευεργετήσει ή έχουν ευεργετηθεί από εμάς), «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει», (PG 35, 397). Και έτσι θα έχουμε την δυνατότητα και το δικαίωμα να ψάλουμε το «Χριστός Ανέστη!».

Αντλώντας έμπνευση και δύναμη από την ολόλαμπρη **εορτή του Πάσχα,** την κατ’ εξοχήν εορτή της συμπαντικής καταλλαγής, ας προσπαθήσουμε να ειρηνεύουμε προσωπικά, συγχωρώντας ακόμη και αυτούς που μας μισούν, έστω και αν αυτό φαίνεται δύσκολο.

Η Ανάσταση του Χριστού, διακηρύσσοντας τη νίκη της ζωής κατά του θανάτου και όλων των φθοροποιών παθών, μάς καλεί να χαρούμε την απελευθέρωσή μας από τη δυναστεία τους. Και σε ένα κόσμο που σπαράσσεται από θανατηφόρες εχθρότητες και αναλγησία, να γίνουμε αγωνιστές κατά του μίσους και των ποικίλων μεταλλάξεών του. Και να αγωνιζόμαστε με αλύγιστη πίστη, ώστε να

ενισχύεται η ομόνοια, η καταλλαγή, η αγάπη, η ενότητα, η αρμονική συνύπαρξη των ανθρώπων και των λαών.

Χριστός Ανέστη, αδελφοί και αδελφές μου, με ανθεκτική υγεία και ελπίδα στη θολή περίοδο της πανδημίας και με την αναστάσιμη ελευθερία στην ψυχή μας!